

Page: 20

Reach: 42000

Country: SLOVENIA

Size: 187 cm2

1 / 1

NAŠA NARAVNA DEDIŠČINA

Belohrbti detel

Belohrbti detel sodi med najredkejše žolne v Sloveniji, saj naj bi bilo po oceni ornitologov pri nas le še okoli 100 parov. Gre za vrsto, ki je odvisna od velike količine odmrlega in odmirajočega drevja. Specializirana je namreč na prehranjevanje z ličinkami hroščev, vezanih na mrtev les, še zlasti kozličkov, ki jih išče na odmrlih in delno odmrlih listavcih, predvsem bukvah. Opazovanja kažejo, da mora biti v sestoji na hektar vsaj 30 m³ mrtvega lesa, ta pa je v takih količinah praviloma prisoten le v gozdnih rezervatih in varovalnih gozdovih.

Pomemben delež k slovenski populaciji prispevajo tudi dolenjski gozdovi. V gozdnem rezervatu v dolini Kobile na Gorjancih je bilo zabeleženih kakih pet parov, na Kočevskem pa je okoli 20 parov. Tu so bili najpogosteje opaženi v pragozdnih ostankih in rezervatih ter nekaterih ohranjenih

težje dostopnih grebenskih sestojih. Kljub razsežnosti kočevskih gozdov je populacija majhna, saj potrebuje par za preživetje najmanj 50 ha primerne gozda, po možnosti čim bolj strnjene. Prisotnost vrste se najlažje ugotavlja aprila, v času značilnega teritorialnega potrkavanja, gnezdilna dupla pa najlažje opazimo konec maja, ko se mladiči pred izletom glasno oglašajo. Njihovo odraščanje sovpada z največjo biomaso ličink hroščev, ki jih starša neutrudno prinašata iz bližnje okolice. Opazovanja kažejo, da je populacijski trend vrste še vedno upadajoč. Prav zato je potrebno načrtno in dolgoročno varstvo habitata vrste, ki ga trenutno poskusno izvajamo v sodelovanju z Zavodom za gozdove Slovenije v okviru projekta [LIFE Kočevsko](#).

Andrej Hudoklin,
Zavod RS za varstvo narave

Samica hrani mladiča. (Foto. A. Hudoklin)